

odgovor idealnoj ljubavnici

ferenc vesteg

bila je prijateljju moj
svakako trnovita
ta razdražljivost
neobično borbena
osećanje
koje je pobuđivala
neprisutnost moja u njoj

F 57

i ko bi mi zamerio
što sam tu vrstu zanimanja
za svoju ličnost
smatrao boljom
i s više nade
i takta
no ravnodušnost
koja me sada
lagano osvaja

oh senhora mila
od ponositosti skoro umorna
zaza
sveobuhvatna simpatija moja
okrenuta je k vama

Excusez ma bêtue. je vous en prie'
(izvinite moju zabunu. molim vas!)

al' ljubio nikako ne bih više
zajedljivo
izvijene dražesne usne vaše
nemoguće
nemoguće
meni je naspelo da sam
na sebi vežbam
i studiram
snagu ljudske volje
tajanstvenu i kadru
da izazovem
često natprirodna dejstva
i plastične udare
ravne soku
orgazmu
na zamišljenom telu
senhore idealne
mimo svakog određenog bića
istina: nervature gustog spleta
od OD-fluida

jesam li ja zar taj batlija
sadreni patuljak
cirkuska publika i glumac
ban-badava načinjen
od pukog sna i tela trošnoga
da obmanjujem
sebe i svja
ujdurmana oblapornim
i bezimenim
s kojima sam se eto
toliko saživio
da je to nečuvano
erotsko svojstvo
bivšim ženama prosto-naprasto
srž svaku isisalo

a kako ino ne mogu
no u skladu s tim misterioznim radom
čula i duha
i s tobože potpunom dangubom
zjake jedne od ljudskog razuma
kadar sam da i dalje dižem
tako lepe
eterične mostove

S mađarskog preveo autor

dve pesme

rade siljan

PORUKA RATNIKA

imao sam svoje vreme. svoj bol
imao sam granicu groma. munju za reč
imao sam tajnu ludost. nevenčanu mladost

ako me nađete u kretci sna
u svetlosti zore zapalite vatru
ud ivljim predelima neka lebdi bela slika
kao spomen vremena
kao izazov sunca

imao sam svoje vreme. svoj bol
imao sam granicu groma. munju za reč
imao sam tajni kovčeg u plavetnilu oka

ako me prepoznate po hodu. po beloj slici
usred podneva ubijte lažnu senku
prema moru osamljen pogled nek bludi
i sa nevinom jezom.
za večnog nek strada

POST SKRIPTUM

Između vatre i pepela sve je prošlost:
I pesma usamljenih i zmijski otrov
I snažni vodopad i zaboravljeni zavet

Bela svetlost za utehu i spas se rada
Daleko od brda i nebo je žedno
Na suvoj grani siva ptica providnost ljubi

Ponavljamo čas zaboravljenih vidika
Laž za rastanak veka nam peva
Naše sunce na pesku zaboravljamo
Dan nas iz inata proklinje

Sad već znamo:
Ko nam stupicu priprema
Ko ispred nas saginje glavu!

S makedonskog preveli: V. Cvetanovski i S.

Grabovac

tri pjesme

zdravko krstanović

tvoje je ime isak

ostala je proza koja drhti.
a on, poput svih čarobnjaka.
nestaje u blagosti stoljeća.
poslije elza uvezuje knjige
u kožu njegove braće. drugi
isak. sa upornošću koja čudi.
piše. na jidišu. o zemlji jabuka.
u velegradu gdje su pečine.
isak vojnik vratio se.
čuva obećanu. tuđu zemlju.
svuda bdiju takvi čuvari.
svakom može se kazat:
tvoje je ime isak.

anghor

tu se kamen. podatniji od ljubavnice.
svijao pod rukom neimara.
u njemu su prizori vojne na vodi.
četiri lica zagonetna osmijeha.
cirkus. tržnica. bogovi i demoni.
svagdanja muka. disanje. čudo.
četiri stoljeća anghor je domaja sova.
zvijeri. šišmiša. golemo biljno vrelo.
otkri ga henry koji je tražio leptire.
misleć u prašumi je. netaknutoj.
bio je u gradu većem od londona!

držić

sitan pisar u solanama
sluga
zavjerenik
bjegunac
motri neumoljivo
udara temelje
igra može početi

svuda prašina
od anemičnih anđela
on uvodi
sito magare
gospare koji prde

svileni pojci
i sad jednako
pređu
jer nisu
na putu držičevom

jedinom od stvarne građe